

Εἶδαμεν καὶ διατάξαμεν καὶ τὸ τίποτις τοῦ μακαρίτη Ἀετο/²⁰ζαννῇ καὶ δὲν τοῦ εὐρέθη ὅπου νὰ πάρει ἡ γυνή του καὶ τὸ μισό της /²¹ προικιὸ ἀπὸ εἴ τι τὸ εἶχαςι χαλασμένο διὰ νὰ κάμομεν κα/²²τὰ τὴν ἱεράν κρίσιν καὶ συνήθειαν τοῦ τόπου. Διὰ τοῦτο λοιπὸν ἀπο/²³φασίσσαμεν ὅλοι ὁμογνώμως ὅτι ὁ Γιαννάκης Φώσκουλος δὲν ἔχει καν/²⁴ένα δίκαιον διὰ νὰ πρετεντέρει ἀπὸ τὴν ἄνωθεν Ὁργίτα οὔτε /²⁵δβολὸν καὶ διὰ τοῦτο τῆς ἐδώσαμεν τὸ παρὸν εἰς χεῖρας της εἰς βεβαίωσιν /²⁶τυπώνοντάς το καὶ ὁ ἐνδοξώτατος βοεβόνδας μας καὶ ὑπογράφοντάς /²⁷το καὶ οἱ ἐμπροσθεν του προεστῶτες.

/²⁸ » Κωνσταντῖνος Μπά(ος)

/²⁹ » Περάκης Καμπάνης

/³⁰ » Ἰωάννης Παπαδάκης

/³¹ » Θεόδωρος Πόμερ ὁ γράψας μάρτυς

/³² » Ἰωάννης Καλογεράς καὶ ἐπίτροπος τοῦ Κοινοῦ βεβαιώνω

/³³ » Ἀθανάσιος Μπάμπαρης.

Γ Α Κ, Α' Λυτὰ Μυκόνου, β/6

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Διεκδόθησι κληρονομίας

1787 - Μαΐου - 21 -

1787

1877 Μαΐου 21

ΑΘΗΝΩΝ

/² Ἔστοντας καὶ νὰ ἔδωσεν τὸ παρὸν χρέος ὁ Μάρκος υἱὸς τῆς Εἰρήνης τοῦ Ζωρ³/ζῆ ὁ ὁποῖος εἶχεν γυναῖκα τὴν θυγατέρα τοῦ Νικόλα Καλλέργη ἄλλο τίπε-
τας /⁴ δὲν εὐρέθη μέσα εἰς τὸ σπίτι τῆς γυναικὸς του πάρεξ τὰ ροῦχα του καὶ τὸ μα-
χαί/⁵ρι του, πράγματα ἐδικά του. Τὴν σήμερον ἐσηκώθη ἡ μάννα του καὶ ὁ ἀδελ-
φός /⁶ του καὶ ἐγύρευαν ἀπὸ τὴν γυναῖκα του νὰ πάρουν τὰ ροῦχα. Καὶ μὴν κάνον-
τας /⁷ καλὰ ἀναμεταξύ τους ἤλθον εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἐκλαμπροτάτου βοῖβόντα /⁸ Χου-
σεῖν ἀγᾶ Μενεξελεῖ παρὸν καὶ οἱ προεστῶτες, οἱ κάτωθεν ὑπογεγρα/⁹μμένοι, ἡ δὲ γυ-
νή του ἐφάνέρωσεν πὼς τὸν εἶχεν τρεῖς χρόνους καὶ δὲν τῆς /¹⁰ ἔστειλεν πάρεξ εἰκοσι
γρόσια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔδωσεν εἰς τὰ δοσίματά του τὰ δέ/¹¹κα ἔξε ἐζήταν ἡ γυναῖκα
εἰς τὴν ταουρά της νὰ εὐγῇ ἀπὸ τὸν ἄνδρα της. /¹² Ἡ δὲ μητέρα του ἔλεγεν πὼς χρεω-
στεῖ ὁ υἱὸς της μερικῶν ἀνθρώπων, ὁ δὲ /¹³ ἐκλαμπρότατος βοῖβόντας καὶ οἱ εὐρε-
θέντες προεστοὶ εἶπαν πὼς προτιμᾶ/¹⁴ται τὸ χρέος ὅπου ἔχει ὁ ἄνδρας νὰ ζωοθρεύῃ
τὴν γυναῖκα του παρὲ τὸ χρέ/¹⁵ος ὅπου χρεωστεῖ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ὁ ἄνδρας της. Τῆς
γυναίκας ἀπόκοψαν διὰ τὴν /¹⁶ ζωοτροφίαν της τὸν καθέκαστον μῆνα γρόσια τέσ-
σαρα καὶ παρᾶδες ὅπου ἔγι/¹⁷ναν τοὺς τρεῖς χρόνους γρόσια ἑκατὸν πενήντα, ὅπου
ἔχει νὰ λαβαίνει ἡ γυναῖ/¹⁸κα διὰ τὴν ζωοτροφίαν της, ἐστιμᾶραν οἱ ραφτᾶδες τὰ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ροῦχα καὶ ἔκοψαν γρό/¹⁹σια ἑκατὸν σαράντα τέσσαρα, τὰ ὅποια ροῦχα τὰ ἔλαβεν ἡ γυναῖκα διὰ /²⁰ τὴν ζωοτροφίαν τῆς καὶ ἂν ἔχη ὁ ἄνδρας τῆς ἄλλοῦ χρέος [[εθ]] ἃς πιάσουν τὸ ἄλλο του /²¹ πρᾶγμα· ὅτι ἡ θροφή τῆς γυναικὸς δὲν πέφτει εἰς κουραμᾶ ἐζητοῦσαν καὶ ἄλλ/²²ες παγατέλες, ὅπου τὰς ἔστειλεν, καὶ αὐτὰ τὰ ἄφησεν τῆς γυναίκας ἐπειδὴ /²³ καὶ αὐτὰ ὅπου τῆς ἔβγαλαν ἦτον πολλὰ ὀλίγα διατὶ δὲν εἶχεν ὁ ἄνδρας τῆς /²⁴ πολλὴν ποσότην· καὶ μὴν περισσεύουν ἄλλα ἐγιναν σοῦλφι καὶ τὰ δύο μέρη καὶ /²⁵ πλέον δὲν πρετεντέρει εἴσπερ τοῦ ἑτέρου μήτε πολὺν μήτε ὀλίγον. Τοιούτοις /²⁶ λόγοις ἔκρινεν ὁ ἐκλαμπρότατος βοῖβόντας καὶ οἱ προεστοὶ καὶ οὕτως ὑπο/²⁷γράφουν τυπώνοντας καὶ τὴν βοῦλα του ὁ βοῖβόντας εἰς φανέρωσιν τοῦ κάθε . . .

195

Γ Α Κ, Α' Λυτὰ Μυκόνου, β/6

1799 Ὀκτωβρίου 1

Ἔδεια πωλήσεως προικῶν ἀπὸ τὸν προικοδοτὴ γιὰ διατροφή του

/² Διὰ τῆς παρούσης σεντέντζιας δηλοποιούμεν οἱ προεστῶτες Μυκόνου ὅτι ἐπαρησιάσθη εἰς τὴν κοινὴν /³ μας κατεξήλεκται ἡ κυρία Φρατζέσκα γυνὴ τοῦ ποτῆ Καρλάκη Καγίαν καὶ ἐζήτησεν ἔδειαν ἀπὸ τῆς κρίσιν /⁴ ἔχον τῆς δίδεται ἡ ἔδειαν διὰ νὰ πωλήσῃ νομίμως τὸ μισὸν ἀμπέλι ὅπου ἔχει εἰς τὴν Μ[μ]αοῦ, τὸ ὅποιο αὐτὸ μι/⁵σὸν ἀμπέλι τὸ ἔχει προικοδοτισμένον εἰς τὸν γαμβρόν τῆς Ι: Ζεπάκη Παγκαλ[λ]ον μετὰ τὸν θάνατόν τῆς προ/⁶βόλλουσα ὅτι κατήντησεν εἰς ἐσχάτην πενίαν καὶ ἐνδειαν μὴν ἔχουσα τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα καὶ διὰ τὴν ἀνάγκην /⁷ τῆς ζωοτροφίας τῆς ζητεῖ νὰ πωλήσῃ τὸ ρηθὲν μισὸν ἀμπέλι. Ὅθεν, ἡμεῖς ἐκράξαμεν ὅλους τοὺς προεστῶτας καὶ /⁸ ἐφέραμε καὶ τὸ προικοσύμφωνον ὅπου ἔδωκε τοῦ ρηθέντος γαμβροῦ τῆς καὶ βλέπομεν ὅτι τὸ μισὸν αὐτὸ ἀμ/⁹πέλι τὸ ἔχει γραμμένο μετὰ τὸν θάνατόν τῆς καὶ αἰεὶ στηριζόμενοι ὅλοι μας ἀπάνω εἰς τὴν τοπικὴν συνήθειαν /¹⁰ ὅπου δίδεται ἀφεύκτως ἔδειαν εἰς τινὰ γεννήτορα, ὅταν δὲν ἔχη κανένα τρόπον νὰ ζήσῃ καὶ δὲν ἔχει καὶ κανένα ἄλλο /¹¹ πρᾶγμα ἐδικό του νὰ πουλήσῃ, πουλεῖ ἀκωλύτως ὅ,τι πρᾶγμα ἔχει προικοδοτισμένον τοῦ παιδιοῦ του μετὰ τὸν θάνατόν /¹² του, καθὼς ἠκολούθησαν ἐδῶ πολλὰ τοιαῦτα παραδείγματα. Διὰ τοῦτο λοιπὸν ἐρευνήσαμεν μὲ ὅλην τὴν ἀκρί/¹³βειαν καὶ ἡ ρηθεῖσα Φρατζέσκα κατήντησεν εἰς ἐσχάτην ἐνδειαν μὴν ἔχουσα παντελὲς κανένα τρόπον τῆς ζωοτρο/¹⁴φίας τῆς καὶ δὲν τῆς ἔμεινεν καὶ κανένα ἄλλο πρᾶγμα πάρεξ αὐτὸ τὸ μισὸν ἀμπέλι τῆς Μ[μ]αοῦς. Ὅθεν, κατὰ τὴν /¹⁵ τοπικὴν συνήθειαν, μὴν ἔχουσα κανένα ἄλλο πρᾶγμα διὰ νὰ πουλήσῃ νὰ ἡμπορέσῃ νὰ θεραπεύσῃ τὴν ἐνδει/¹⁶άν τῆς, κατὰ τὴν τοπικὴν μας συνήθειαν, ἐδώσαμεν ἔδειαν εἰς αὐτὴν νὰ ἡμπορῇ νὰ πουλήσῃ τὸ αὐτὸ μισὸν /¹⁷ ἀμπέλι.